Epistola B. Pauli Apostoli ad Corinthios Secunda

Cap. 1 1 Paulus, Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, et Timotheus frater, ecclesiæ Dei, quæ est Corinthi cum omnibus sanctis, qui sunt in universa Achaia. 2 Gratia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo.

3 Benedictus Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, 4 qui consolatur nos in omni tribulatione nostra : ut possimus et ipsi consolari eos qui in omni pressura sunt, per exhortationem, qua exhortamur et ipsi a Deo. 5 Quoniam sicut abundant passiones Christi in nobis : ita et per Christum abundat consolatio nostra. 6 Sive autem tribulamur pro vestra exhortatione et salute, sive consolamur pro vestra consolatione, sive exhortamur pro vestra exhortatione et salute, quæ operatur tolerantiam earumdem passionum, quas et nos patimur : 7 ut spes nostra firma sit pro vobis : scientes quod sicut socii passionum estis, sic eritis et consolationis. 8 Non enim volumus ignorare vos, fratres, de tribulatione nostra, quæ facta est in Asia, quoniam supra modum gravati sumus supra virtutem, ita ut tæderet nos etiam vivere. 9 Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in mortuos, sed in Deo, qui suscitat mortuos : 10 qui de tantis periculis nos eripuit, et eruit : in quem speramus quoniam et adhuc eripiet, 11 adjuvantibus et vobis in oratione pro nobis : ut ex multorum personis, ejus quæ in nobis est donationis, per multos gratiæ agantur pro nobis.

12 Nam gloria nostra hæc est : testimonium conscientiæ nostræ, quod in simplicitate cordis et sinceritate Dei, et non in sapientia carnali, sed in gratia Dei, conversati sumus in hoc mundo : abundantius autem ad vos. 13 Non enim alia scribimus vobis, quam quæ legistis, et cognovistis. Spero autem quod usque in finem

cognoscetis, 14 sicut et cognovistis nos ex parte, quod
gloria vestra sumus, sicut et vos nostra, in die Domini
nostri Jesu Christi. 15 Et hac confidentia volui prius venire
ad vos, ut secundum gratiam haberetis : 16 et per vos
transire in Macedoniam, et iterum a Macedonia venire ad
vos, et a vobis deduci in Judœam. 17 Cum ergo hoc
voluissem, numquid levitate usus sum ? aut quæ cogito,
secundum carnem cogito, ut sit apud me Est et Non ?
18 Fidelis autem Deus, quia sermo noster, qui fuit apud
vos, non est in illo Est et Non. 19 Dei enim Filius Jesus
Christus, qui in vobis per nos prædicatus est, per me, et
Silvanum, et Timotheum, non fuit Est et Non, sed Est in illo
fuit. 20 Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo Est :
ideo et per ipsum Amen Deo ad gloriam nostram. 21 Qui
autem confirmat nos vobiscum in Christo, et qui unxit nos
Deus : 22 qui et signavit nos, et dedit pignus Spiritus in
cordibus nostris.

23 Ego autem testem Deum invoco in animam meam, quod
parcens vobis, non veni ultra Corinthum : 24 non quia
dominamur fidei vestæ, sed adjutores sumus gaudii
vestri : nam fide statis.

Cap. 2 1 Statui autem hoc ipsum apud me, ne iterum
in tristitia venirem ad vos. 2 Si enim ego contristo vos : et
quis est, qui me lætificet, nisi qui contristatur ex me ? 3 Et
hoc ipsum scripsi vobis, ut non cum venero, tristitiam
super tristitiam habeam, de quibus oportuerat me
gaudere : confidens in omnibus vobis, quia meum
gaudium, omnium vestrum est. 4 Nam ex multa
tribulatione et angustia cordis scripsi vobis per multas
lacrimas : non ut contristemini, sed ut sciatis, quam
caritatem habeam abundantius in vobis.

5 Si quis autem contristavit, non me contristavit : sed ex
parte, ut non onerem omnes vos. 6 Sufficit illi, qui
ejusmodi est, objurgatio hæc, quæ fit a pluribus : 7 ita ut
e contrario magis donetis, et consolemini, ne forte

abundantiori tristitia absorbeatur qui ejusmodi est.
8 Propter quod obsecro vos, ut confirmetis in illum
caritatem. 9 Ideo enim et scripsi, ut cognoscam
experimentum vestrum, an in omnibus obedientes sitis.
10 Cui autem aliquid donastis, et ego : nam et ego quod
donavi, si quid donavi, propter vos in persona Christi, 11 ut
non circumveniamur a Satana : non enim ignoramus
cogitationes ejus.

12 Cum venissem autem Troadem propter Evangelium
Christi, et ostium mihi apertum esset in Domino, 13 non
habui requiem spiritui meo, eo quod non invenerim Titum
fratrem meum, sed valefaciens eis, profectus sum in
Macedoniam. 14 Deo autem gratias, qui semper triumphat
nos in Christo Jesu, et odorem notitiæ suæ manifestat per
nos in omni loco : 15 quia Christi bonus odor sumus Deo in
iis qui salvi fiunt, et in his qui pereunt : 16 aliis quidem
odor mortis in mortem : aliis autem odor vitæ in vitam. Et
ad hæc quis tam idoneus ? 17 non enim sumus sicut
plurimi, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed
sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

Cap. 3 1 Incipimus iterum nosmetipsos
commendare ? aut numquid egemus (sicut quidam)
commendatitiis epistolis ad vos, aut ex vobis ? 2 Epistola
nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur, et
legitur ab omnibus hominibus : 3 manifestati quod
epistola estis Christi, ministrata a nobis, et scripta non
atramento, sed Spiritu Dei vivi : non in tabulis lapideis,
sed in tabulis cordis carnalibus.

4 Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum :
5 non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis,
quasi ex nobis : sed sufficientia nostra ex Deo est : 6 qui
et idoneos nos fecit ministros novi testamenti : non littera,
sed Spiritu : littera enim occidit, Spiritus autem vivificat.
7 Quod si ministratio mortis litteris deformata in lapidibus
fuit in gloria, ita ut non possent intendere filii Israël in

faciem Moysi propter gloriam vultus ejus, quæ evacuatur :
8 quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria ?
9 Nam si ministratio damnationis gloria est : multo magis
abundat ministerium justitiæ in gloria. 10 Nam nec
glorificatum est, quod claruit in hac parte, propter
excellentem gloriam. 11 Si enim quod evacuatur, per
gloriam est : multo magis quod manet, in gloria est.

12 Habentes igitur talem spem, multa fiducia utimur : 13 et
non sicut Moyses ponebat velamen super faciem suam, ut
non intenderent filii Israël in faciem ejus, quod evacuatur,
14 sed obtusi sunt sensus eorum. Usque in hodiernum enim
diem, idipsum velamen in lectione veteris testamenti
manet non revelatum (quoniam in Christo evacuatur),
15 sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moyses,
velamen positum est super cor eorum. 16 Cum autem
conversus fuerit ad Dominum, auferetur velamen.
17 Dominus autem Spiritus est : ubi autem Spiritus Domini,
ibi libertas. 18 Nos vero omnes, revelata facie gloriam
Domini speculantes, in eamdem imaginem transformamur
a claritate in claritatem, tamquam a Domini Spiritu.

Cap. 4 1 Ideo habentes administrationem, juxta quod
misericordiam consecuti sumus, non deficimus, 2 sed
abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia,
neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatione
veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem
conscientiam hominum coram Deo. 3 Quod si etiam
opertum est Evangelium nostrum, in iis, qui pereunt, est
opertum : 4 in quibus Deus hujus sæculi excæcavit mentes
infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Evangelii gloriæ
Christi, qui est imago Dei. 5 Non enim nosmetipsos
prædicamus, sed Jesum Christum Dominum nostrum : nos
autem servos vestros per Jesum : 6 quoniam Deus, qui
dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in
cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei,
in facie Christi Jesu.

7 Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus : ut
sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. 8 In omnibus
tribulationem patimur, sed non angustiamur : aporiamur,
sed non destituimur : 9 persecutionem patimur, sed non
derelinquimur : dejicimur, sed non perimus : 10 semper
mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut
et vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. 11 Semper
enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum :
ut et vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.
12 Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis.
13 Habentes autem eumdem spiritum fidei, sicut scriptum
est : Credidi, propter quod locutus sum : et nos credimus,
propter quod et loquimur : 14 scientes quoniam qui
suscitavit Jesum, et nos cum Jesu suscitabit, et constituet
vobiscum. 15 Omnia enim propter vos : ut gratia
abundans, per multos in gratiarum actione, abundet in
gloriam Dei. 16 Propter quod non deficimus : sed licet is,
qui foris est, noster homo corrumpatur, tamen is, qui intus
est, renovatur de die in diem. 17 Id enim, quod in præsenti
est momentaneum et leve tribulationis nostræ, supra
modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in
nobis, 18 non contemplantibus nobis quæ videntur, sed
quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporalia sunt :
quæ autem non videntur, æterna sunt.

Cap. 5 1 Scimus enim quoniam si terrestris domus
nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem
ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in
cælis. 2 Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem
nostram, quæ de cælo est, superindui cupientes : 3 si
tamen vestiti, non nudi inveniamur. 4 Nam et qui sumus in
hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati : eo quod nolumus
expoliari, sed supervestiri, ut absorbeatur quod mortale
est, a vita. 5 Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui
dedit nobis pignus Spiritus. 6 Audentes igitur semper,
scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a
Domino 7 (per fidem enim ambulamus, et non per
speciem) : 8 audemus autem, et bonam voluntatem

habemus magis peregrinari a corpore, et præsentes esse
ad Dominum. 9 Et ideo contendimus, sive absentes, sive
præsentes, placere illi. 10 Omnes enim non manifestari
oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque
propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

11 Scientes ergo timorem Domini, hominibus suademus,
Deo autem manifesti sumus. Spero autem et in
conscientiis vestris manifestos nos esse. 12 Non iterum
commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis
gloriandi pro nobis : ut habeatis ad eos qui in facie
gloriantur, et non in corde. 13 Sive enim mente excedimus
Deo : sive sobrii sumus, vobis. 14 Caritas enim Christi
urget nos : æstimantes hoc, quoniam si unus pro omnibus
mortuus est, ergo omnes mortui sunt : 15 et pro omnibus
mortuus est Christus : ut, et qui vivunt, jam non sibi vivant,
sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit. 16 Itaque nos
ex hoc neminem novimus secundum carnem. Et si
cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc jam
non novimus. 17 Si qua ergo in Christo nova creatura,
vetera transierunt : ecce facta sunt omnia nova. 18 Omnia
autem ex Deo, qui nos reconciliavit sibi per Christum : et
dedit nobis ministerium reconciliationis, 19 quoniam
quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi,
non reputans illis delicta ipsorum, et posuit in nobis
verbum reconciliationis. 20 Pro Christo ergo legatione
fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus
pro Christo, reconciliamini Deo. 21 Eum, qui non noverat
peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremur
justitia Dei in ipso.

Cap. 6 1 Adjuvantes autem exhortamur ne in vacuum
gratiam Dei recipiatis. 2 Ait enim : Tempore accepto
exaudivi te, et in die salutis adjuvi te. Ecce nunc tempus
acceptabile, ecce nunc dies salutis. 3 Nemini dantes
ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium
nostrum : 4 sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut
Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in

necessitatibus, in angustiis, 5 in plagis, in carceribus, in
seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, 6 in
castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in
Spiritu Sancto, in caritate non ficta, 7 in verbo veritatis, in
virtute Dei, per arma justitiæ a dextris et a sinistris, 8 per
gloriam, et ignobilitatem, per infamiam, et bonam
famam : ut seductores, et veraces, sicut qui ignoti, et
cogniti : 9 quasi morientes, et ecce vivimus : ut castigati,
et non mortificati : 10 quasi tristes, semper autem
gaudentes : sicut egentes, multos autem locupletantes :
tamquam nihil habentes, et omnia possidentes.

11 Os nostrum patet ad vos, o Corinthii ; cor nostrum
dilatatum est. 12 Non angustiamini in nobis : angustiamini
autem in visceribus vestris : 13 eamdem autem habentes
remunerationem, tamquam filiis dico, dilatamini et vos.

14 Nolite jugum ducere cum infidelibus. Quæ enim
participatio justitiæ cum iniquitate ? aut quæ societas
luci ad tenebras ? 15 quæ autem conventio Christi ad
Belial ? aut quæ pars fideli cum infideli ? 16 qui autem
consensus templo Dei cum idolis ? vos enim estis templum
Dei vivi, sicut dicit Deus :
Quoniam inhabitabo in illis, et inambulabo inter eos,
et ero illorum Deus, et ipsi erunt mihi populus.
17 Propter quod exite de medio eorum,
et separamini, dicit Dominus,
et immundum ne tetigeritis :
18 et ego recipiam vos :
et ero vobis in patrem,
et vos eritis mihi in filios et filias,
dicit Dominus omnipotens.

Cap. 7 1 Has ergo habentes promissiones, carissimi,
mundemus nos ab omni inquinamento carnis et spiritus,
perficientes sanctificationem in timore Dei. 2 Capite nos.
Neminem læsimus, neminem corrupimus, neminem
circumvenimus. 3 Non ad condemnationem vestram dico :

prædiximus enim quod in cordibus nostris estis ad
commoriendum et ad convivendum. 4 Multa mihi fiducia
est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis : repletus sum
consolatione ; superabundo gaudio in omni tribulatione
nostra. 5 Nam et cum venissemus in Macedoniam, nullam
requiem habuit caro nostra, sed omnem tribulationem
passi sumus : foris pugnæ, intus timores. 6 Sed qui
consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu
Titi. 7 Non solum autem in adventu ejus, sed etiam in
consolatione, qua consolatus est in vobis, referens nobis
vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram
æmulationem pro me, ita ut magis gauderem.

8 Quoniam etsi contristavi vos in epistola, non me
pœnitet : etsi pœniteret, videns quod epistola illa (etsi ad
horam) vos contristavit, 9 nunc gaudeo : non quia
contristati estis, sed quia contristati estis ad
pœnitentiam. Contristati enim estis ad Deum, ut in nullo
detrimentum patiamini ex nobis. 10 Quæ enim secundum
Deum tristitia est, pœnitentiam in salutem stabilem
operatur : sæculi autem tristitia mortem operatur. 11 Ecce
enim hoc ipsum, secundum Deum contristari vos, quantam
in vobis operatur sollicitudinem : sed defensionem, sed
indignationem, sed timorem, sed desiderium, sed
æmulationem, sed vindictam : in omnibus exhibuistis vos
incontaminatos esse negotio. 12 Igitur, etsi scripsi vobis,
non propter eum qui fecit injuriam, nec propter eum qui
passus est : sed ad manifestandam sollicitudinem
nostram, quam habemus pro vobis 13 coram Deo : ideo
consolati sumus. In consolatione autem nostra,
abundantius magis gavisi sumus super gaudio Titi, quia
refectus est spiritus ejus ab omnibus vobis : 14 et si quid
apud illum de vobis gloriatus sum, non sum confusus : sed
sicut omnia vobis in veritate locuti sumus, ita et gloriatio
nostra, quæ fuit ad Titum, veritas facta est, 15 et viscera
ejus abundantius in vobis sunt, reminiscentis omnium
vestrum obedientiam : quomodo cum timore et tremore

excepistis illum. 16 Gaudeo quod in omnibus confido in vobis.

Cap. 8 1 Notam autem facimus vobis, fratres, gratiam Dei, quæ data est in ecclesiis Macedoniæ : 2 quod in multo experimento tribulationis abundantia gaudii ipsorum fuit, et altissima paupertas eorum, abundavit in divitias simplicitatis eorum : 3 quia secundum virtutem testimonium illis reddo, et supra virtutem voluntarii fuerunt, 4 cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam, et communicationem ministerii, quod fit in sanctos. 5 Et non sicut speravimus, sed semetipsos dederunt primum Domino, deinde nobis per voluntatem Dei, 6 ita ut rogaremus Titum, ut quemadmodum cœpit, ita et perficiat in vobis etiam gratiam istam. 7 Sed sicut in omnibus abundatis fide, et sermone, et scientia, et omni sollicitudine, insuper et caritate vestra in nos, ut et in hac gratia abundetis. 8 Non quasi imperans dico : sed per aliorum sollicitudinem, etiam vestræ caritatis ingenium bonum comprobans. 9 Scitis enim gratiam Domini nostri Jesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia vos divites essetis. 10 Et consilium in hoc do : hoc enim vobis utile est, qui non solum facere, sed et velle cœpistis ab anno priore : 11 nunc vero et facto perficite : ut quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit et perficiendi ex eo quod habetis. 12 Si enim voluntas prompta est, secundum id quod habet, accepta est, non secundum id quod non habet. 13 Non enim ut aliis sit remissio, vobis autem tribulatio, sed ex æqualitate. 14 In præsenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat : ut et illorum abundantia vestræ inopiæ sit supplementum, ut fiat æqualitas, sicut scriptum est : 15 Qui multum, non abundavit : et qui modicum, non minoravit.

16 Gratias autem Deo, qui dedit eamdem sollicitudinem pro vobis in corde Titi, 17 quoniam exhortationem quidem suscepit : sed cum sollicitior esset, sua voluntate

profectus est ad vos. 18 Misimus etiam cum illo fratrem,
cujus laus est in Evangelio per omnes ecclesias : 19 non
solum autem, sed et ordinatus est ab ecclesiis comes
peregrinationis nostræ in hanc gratiam, quæ ministratur
a nobis ad Domini gloriam, et destinatam voluntatem
nostram : 20 devitantes hoc, ne quis nos vituperet in hac
plenitudine, quæ ministratur a nobis. 21 Providemus enim
bona non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus.
22 Misimus autem cum illis et fratrem nostrum, quem
probavimus in multis sæpe sollicitum esse : nunc autem
multo sollicitiorem, confidentia multa in vos, 23 sive pro
Tito, qui est socius meus, et in vos adjutor, sive fratres
nostri, Apostoli ecclesiarum, gloria Christi.
24 Ostensionem ergo, quæ est caritatis vestræ, et nostræ
gloriæ pro vobis, in illos ostendite in faciem ecclesiarum.

Cap. 9 1 Nam de ministerio, quod fit in sanctos ex
abundanti est mihi scribere vobis. 2 Scio enim promptum
animum vestrum : pro quo de vobis glorior apud
Macedones. Quoniam et Achaia parata est ab anno
præterito, et vestra æmulatio provocavit plurimos. 3 Misi
autem fratres : ut ne quod gloriamur de vobis, evacuetur
in hac parte, ut (quemadmodum dixi) parati sitis : 4 ne
cum venerint Macedones mecum, et invenerint vos
imparatos, erubescamus nos (ut non dicamus vos) in hac
substantia. 5 Necessarium ergo existimavi rogare fratres,
ut præveniant ad vos, et præparent repromissam
benedictionem hanc paratam esse sic, quasi
benedictionem, non tamquam avaritiam.

6 Hoc autem dico : qui parce seminat, parce et metet : et
qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus et
metet. 7 Unusquisque, prout destinavit in corde suo, non
ex tristitia, aut ex necessitate : hilarem enim datorem
diligit Deus. 8 Potens est autem Deus omnem gratiam
abundare facere in vobis : ut in omnibus semper omnem
sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum,
9 sicut scriptum est : Dispersit, dedit pauperibus : justitia

ejus manet in sæculum sæculi. 10 Qui autem administrat
semen seminanti : et panem ad manducandum præstabit,
et multiplicabit semen vestrum, et augebit incrementa
frugum justitiæ vestræ : 11 ut in omnibus locupletati
abundetis in omnem simplicitatem, quæ operatur per nos
gratiarum actionem Deo. 12 Quoniam ministerium hujus
officii non solum supplet ea quæ desunt sanctis, sed
etiam abundat per multas gratiarum actiones in Domino,
13 per probationem ministerii hujus, glorificantes Deum in
obedientia confessionis vestræ, in Evangelium Christi, et
simplicitate communicationis in illos, et in omnes, 14 et in
ipsorum obsecratione pro vobis, desiderantium vos
propter eminentem gratiam Dei in vobis. 15 Gratias Deo
super inenarrabili dono ejus.

Cap. 10 1 Ipse autem ego Paulus obsecro vos per
mansuetudinem et modestiam Christi, qui in facie quidem
humilis sum inter vos, absens autem confido in vos. 2 Rogo
autem vos ne præsens audeam per eam confidentiam,
qua existimor audere in quosdam, qui arbitrantur nos
tamquam secundum carnem ambulemus. 3 In carne enim
ambulantes, non secundum carnem militamus. 4 Nam
arma militiæ nostræ non carnalia sunt, sed potentia Deo
ad destructionem munitionum, consilia destruentes, 5 et
omnem altitudinem extollentem se adversus scientiam
Dei, et in captivitatem redigentes omnem intellectum in
obsequium Christi, 6 et in promptu habentes ulcisci
omnem inobedientiam, cum impleta fuerit vestra
obedientia.

7 Quæ secundum faciem sunt, videte. Si quis confidit sibi
Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se : quia sicut
ipse Christi est, ita et nos. 8 Nam etsi amplius aliquid
gloriatus fuero de potestate nostra, quam dedit nobis
Dominus in ædificationem, et non in destructionem
vestram, non erubescam. 9 Ut autem non existimer
tamquam terrere vos per epistolas : 10 quoniam quidem
epistolæ, inquiunt, graves sunt et fortes : præsentia

autem corporis infirma, et sermo contemptibilis : 11 hoc
cogitet qui ejusmodi est, quia quales sumus verbo per
epistolas absentes, tales et præsentes in facto.

12 Non enim audemus inserere, aut comparare nos
quibusdam, qui seipsos commendant : sed ipsi in nobis
nosmetipsos metientes, et comparantes nosmetipsos
nobis. 13 Nos autem non in immensum gloriabimur, sed
secundum mensuram regulæ, qua mensus est nobis Deus,
mensuram pertingendi usque ad vos. 14 Non enim quasi
non pertingentes ad vos, superextendimus nos : usque ad
vos enim pervenimus in Evangelio Christi. 15 Non in
immensum gloriantes in alienis laboribus : spem autem
habentes crescentis fidei vestræ, in vobis magnificari
secundum regulam nostram in abundantiam, 16 etiam in
illa, quæ ultra vos sunt, evangelizare, non in aliena
regula in iis quæ præparata sunt gloriari. 17 Qui autem
gloriatur, in Domino glorietur. 18 Non enim qui seipsum
commendat, ille probatus est : sed quem Deus
commendat.

Cap. 11 1 Utinam sustineretis modicum quid
insipientiæ meæ, sed et supportare me : 2 æmulor enim
vos Dei æmulatione. Despondi enim vos uni viro, virginem
castam exhibere Christo. 3 Timeo autem ne sicut serpens
Hevam seduxit astutia sua, ita corrumpantur sensus
vestri, et excidant a simplicitate, quæ est in Christo.
4 Nam si is qui venit, alium Christum prædicat, quem non
prædicavimus, aut alium spiritum accipitis, quem non
accepistis : aut aliud Evangelium, quod non recepistis :
recte pateremini. 5 Existimo enim nihil me minus fecisse a
magnis Apostolis. 6 Nam etsi imperitus sermone, sed non
scientia, in omnibus autem manifestati sumus vobis.

7 Aut numquid peccatum feci, meipsum humilians, ut vos
exaltemini ? quoniam gratis Evangelium Dei evangelizavi
vobis ? 8 Alias ecclesias expoliavi, accipiens stipendium
ad ministerium vestrum. 9 Et cum essem apud vos, et

egerem, nulli onerosus fui : nam quod mihi deerat,
suppleverunt fratres, qui venerunt a Macedonia : et in
omnibus sine onere me vobis servavi, et servabo. 10 Est
veritas Christi in me, quoniam hæc gloriatio non
infringetur in me in regionibus Achaiæ. 11 Quare ? quia
non diligo vos ? Deus scit. 12 Quod autem facio, et
faciam : ut amputem occasionem eorum qui volunt
occasionem, ut in quo gloriantur, inveniantur sicut et nos.
13 Nam ejusmodi pseudoapostoli sunt operarii subdoli,
transfigurantes se in apostolos Christi. 14 Et non mirum :
ipse enim Satanas transfigurat se in angelum lucis. 15 Non
est ergo magnum, si ministri ejus transfigurentur velut
ministri justitiæ : quorum finis erit secundum opera
ipsorum.

16 Iterum dico (ne quis me putet insipientem esse,
alioquin velut insipientem accipite me, ut et ego modicum
quid glorier), 17 quod loquor, non loquor secundum Deum,
sed quasi in insipientia, in hac substantia gloriæ.
18 Quoniam multi gloriantur secundum carnem : et ego
gloriabor. 19 Libenter enim suffertis insipientes, cum sitis
ipsi sapientes. 20 Sustinetis enim si quis vos in servitutem
redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si
quis in faciem vos cædit. 21 Secundum ignobilitatem dico,
quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audet
(in insipientia dico) audeo et ego : 22 Hebræi sunt, et
ego : Israëlitæ sunt, et ego : semen Abrahæ sunt, et ego.

23 Ministri Christi sunt (ut minus sapiens dico), plus ego :
in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis
supra modum, in mortibus frequenter. 24 A Judæis
quinquies, quadragenas, una minus, accepi. 25 Ter virgis
cæsus sum, semel lapidatus sum : ter naufragium feci,
nocte et die in profundo maris fui, 26 in itineribus sæpe,
periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex
genere, periculis ex gentibus, periculis in civitate,
periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis
fratribus : 27 in labore et ærumna, in vigiliis multis, in

fame et siti, in jejuniis multis, in frigore et nuditate,
28 præter illa quæ extrinsecus sunt, instantia mea
quotidiana, sollicitudo omnium ecclesiarum. 29 Quis
infirmatur, et ego non infirmor ? quis scandalizatur, et
ego non uror ? 30 Si gloriari oportet, quæ infirmitatis meæ
sunt, gloriabor. 31 Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi,
qui est benedictus in sæcula, scit quod non mentior.
32 Damasci præpositus gentis Aretæ regis custodiebat
civitatem Damascenorum ut me comprehenderet : 33 et
per fenestram in sporta dimissus sum per murum, et sic
effugi manus ejus.

Cap. 12 1 Si gloriari oportet (non expedit quidem),
veniam autem ad visiones et revelationes Domini. 2 Scio
hominem in Christo ante annos quatuordecim, sive in
corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit,
raptum hujusmodi usque ad tertium cœlum. 3 Et scio
hujusmodi hominem sive in corpore, sive extra corpus
nescio, Deus scit : 4 quoniam raptus est in paradisum : et
audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. 5 Pro
hujusmodi gloriabor : pro me autem nihil gloriabor nisi in
infirmitatibus meis. 6 Nam etsi voluero gloriari, non ero
insipiens : veritatem enim dicam : parco autem, ne quis
me existimet supra id quod videt in me, aut aliquid audit
ex me. 7 Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus
est mihi stimulus carnis meæ angelus Satanæ, qui me
colaphizet. 8 Propter quod ter Dominum rogavi ut
discederet a me : 9 et dixit mihi : Sufficit tibi gratia mea :
nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur
gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus
Christi. 10 Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis,
in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in
angustiis pro Christo : cum enim infirmor, tunc potens
sum. 11 Factus sum insipiens, vos me coëgistis. Ego enim a
vobis debui commendari : nihil enim minus fui ab iis, qui
sunt supra modum Apostoli : tametsi nihil sum : 12 signa
tamen apostolatus mei facta sunt super vos in omni
patientia, in signis, et prodigiis, et virtutibus. 13 Quid est

enim, quod minus habuistis præ ceteris ecclesiis, nisi
quod ego ipse non gravavi vos ? donate mihi hanc
injuriam.

14 Ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos : et non ero
gravis vobis. Non enim quæro quæ vestra sunt, sed vos.
Nec enim debent filii parentibus thesaurizare, sed
parentes filiis. 15 Ego autem libentissime impendam, et
super impendar ipse pro animabus vestris : licet plus vos
diligens, minus diligar. 16 Sed esto : ego vos non gravavi :
sed cum essem astutus, dolo vos cepi. 17 Numquid per
aliquem eorum, quod misi ad vos, circumveni vos ?
18 Rogavi Titum, et misi cum illo fratrem. Numquid Titus
vos circumvenit ? nonne eodem spiritu ambulavimus ?
nonne iisdem vestigiis ?

19 Olim putatis quod excusemus nos apud vos ? coram
Deo in Christo loquimur : omnia autem, carissimi, propter
ædificationem vestram. 20 Timeo enim ne forte cum
venero, non quales volo, inveniam vos : et ego inveniar a
vobis, qualem non vultis : ne forte contentiones,
æmulationes, animositates, dissensiones, detractiones,
susurrationes, inflationes, seditiones sint inter vos : 21 ne
iterum cum venero, humiliet me Deus apud vos, et lugeam
multos ex iis qui ante peccaverunt, et non egerunt
pœnitentiam super immunditia, et fornicatione, et
impudicitia, quam gesserunt.

Cap. 13 1 Ecce tertio hoc venio ad vos : in ore duorum
vel trium testium stabit omne verbum. 2 Prædixi, et
prædico, ut præsens, et nunc absens iis qui ante
peccaverunt, et ceteris omnibus, quoniam si venero
iterum, non parcam. 3 An experimentum quæritis ejus, qui
in me loquitur Christus, qui in vobis non infirmatur, sed
potens est in vobis ? 4 Nam etsi crucifixus est ex
infirmitate : sed vivit ex virtute Dei. Nam et nos infirmi
sumus in illo : sed vivemus cum eo ex virtute Dei in vobis.
5 Vosmetipsos tentate si estis in fide : ipsi vos probate. An

non cognoscitis vosmetipsos quia Christus Jesus in vobis
est ? nisi forte reprobi estis. 6 Spero autem quod
cognoscetis, quia nos non sumus reprobi. 7 Oramus autem
Deum ut nihil mali faciatis, non ut nos probati
appareamus, sed ut vos quod bonum est faciatis : nos
autem ut reprobi simus. 8 Non enim possumus aliquid
adversus veritatem, sed pro veritate. 9 Gaudemus enim,
quoniam nos infirmi sumus, vos autem potentes estis. Hoc
et oramus, vestram consummationem. 10 Ideo hæc absens
scribo, ut non præsens durius agam secundum
potestatem, quam Dominus dedit mihi in ædificationem,
et non in destructionem.

11 De cetero, fratres, gaudete, perfecti estote,
exhortamini, idem sapite, pacem habete, et Deus pacis et
dilectionis erit vobiscum. 12 Salutate invicem in osculo
sancto. Salutant vos omnes sancti. 13 Gratia Domini nostri
Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti
Spiritus sit cum omnibus vobis. Amen.